

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821200639
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6821200639.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, vo veci starostlivosti o maloletú C. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa rodičov: matka C. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXX, okres P., otec Q. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, L., toho času bytom R. XX/X, XXX XX O. K., Y. B., v konaní právne zastúpený JUDr. Ladislavom Csákom, advokátom so sídlom v Rožňave, Ul. Hviezdoslavova 4, v konaní o vzájomných návrhoch rodičov na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4P/11/2021 - 208 zo dňa 16. 09. 2021, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Revúca č.k. 4P/11/2021 - 205 zo dňa 27. 09. 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 4P/11/2021 - 208 zo dňa 16. 09. 2021, v znení opravného uznesenia č.k. 4P/11/2021 - 205 zo dňa 27. 09. 2021 vo výrokoch I., III., IV. a V. **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok okresného súdu zostáva vo výroku II. **n e d o t k n u t ý.**

III. Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Revúca (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) výrokom I. rozhodol, že maloletú C. K., nar. XX. XX. XXXX, zveruje do osobnej starostlivosti matky. Totožným výrokom v druhom odseku vyslovil, že obidvaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Tretím odsekom výroku I. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 70,- Eur mesačne, vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca, ktorý predchádza mesiacu na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám matky maloletého dieťaťa, od 16. 04. 2021. Súd osobitne rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 16. 04. 2021 do 30. 09. 2021 vo výške 65,- Eur, ktoré otcovi uložil zaplatiť k rukám matky v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Výrokom II súd vo zvyšnej časti návrh matky na určenie výživného na maloleté dieťa zamietol. Výrokom III. súd upravil styk otca s maloletou tak, že tento je oprávnený stretávať sa s maloletou každý páry kalendárny týždeň od piatku od 16.00 h do nedele do 18.00 h v mieste bydliska matky a maloletého dieťaťa, počas letných školských prázdnin každý kalendárny rok prvý a druhý júlový a tretí a štvrtý augustový prázdninový týždeň od pondelka od 9.00 h do nedele do 19.00 h, a to v mieste bydliska matky a maloletého dieťaťa, pričom zároveň vyslovil, že matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť. Výrokom IV. súd vzájomný návrh otca na zverenie maloletej C. do osobnej starostlivosti otca zamietol. Výrokom V. rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

3. V odôvodnení predmetného rozsudku súd uviedol, že matka maloletého dieťaťa sa návrhom doručeným súdu dňa 16. 04. 2021, upraveným na pojednávaní dňa 27. 05. 2021, domáhala zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti s tým, že otcovi bude uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 100,- Eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že otec neprejavuje záujem o dcéru a nepodieľa sa na jej starostlivosti. S otcom maloletej nejaký čas žili v zahraničí, kde taktiež neprejavoval o dieťa záujem, neplatil na dieťa poisťné. Matka uviedla, že otec užíva omamné látky, po čase sa vrátili na Slovensko, kde si obidvaja rodičia našli zamestnanie, ale otec následne rodinu opustil a vrátil sa späť do zahraničia. Matka uviedla, že otec neustále ponizuje rodinu na verejnosti, správa sa k nim vulgárne, rodinu finančne nezabezpečuje ani neposiela žiadne peniaze. Ďalej súd uviedol, že otec predniesol vzájomný návrh na zverenie maloletej C. do svojej osobnej starostlivosti, a to na pojednávaní konanom dňa 27. 05. 2021 s tým, že navrhol, aby bola matke uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 30,- Eur mesačne. Styk matky s dcérou nežiadal upraviť s odôvodnením, že by matke v styku s dcérou nebránil.

4. V ďalšom obsahu odôvodnenia súd prvej inštancie konštatoval vykonané dokazovanie a vyjadrenia a prednesy účastníkov konania. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že matka žije v obci P. spolu so svojou dcérou a matkou iba od januára 2021. Matka je nemajetná, od 24. 08. 2020 je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi v sume 176,40 Eur. Otec je podielový spoluvlastník pozemkov v katastrálnom území a obci M. C. v okrese L., v dobe od 12. 04. 2021 do 31. 03. 2022 mal otec uzavretú pracovnú zmluvu v spoločnosti Nefab Packaging Slovakia, s. r. o., na pracovnú pozíciu operátor výroby a jeho hrubá mzda za apríl 2021 bola vo výške 569,42 Eur a zo mzdy mu boli vykonávané len zrážky na stravu vo výške 16,50 Eur. Súd konštatoval, že ani jeden z rodičov za posledných 12 mesiacov nepoberal dávku v nezamestnanosti, dávky dôchodkového poistenia, úrazového poistenia a ani dávky nemocenského poistenia. Z listinných dôkazov predložených otcom mal súd za zistené, že starý otec maloletého dieťaťa J. K. má na základe Nájomnej zmluvy zo dňa 29. 03. 2020 v nájme budovu na adrese R. XX/X, XXX XX O. K., za účelom bývania a podnikania na obdobie od 29. 03. 2020 do 29. 03. 2022 za nájomné vo výške 20.000,- Kč mesačne. Z potvrdenia MŠ K., O. XX., vyplynulo, že maloletá bola prijatá do predškolského zariadenia s nástupom od 01. 03. 2019. Predškolské vzdelávanie bolo ukončené dňa 18. 06. 2019 na základe SMS správy zaslanej otcom. Maloletá bola počas tohto obdobia v materskej škole celkovo 11 dní. V dobe od 01. 10. 2019 do 31. 12. 2019 a od 01. 01. 2020 do 31. 12. 2020 otec pracoval na dohody o vykonaní práce pre spoločnosť PROPLUSCO GROUP, s. r. o., v rozsahu najviac 300 hodín v tom-ktorom období za hodinovú mzdu 120,- Kč v hrubom.

5. Súd prvej inštancie na vec aplikoval ust. § 24, § 25, § 36, § 62 a §75 Zákona o rodine a tiež ustanovenia článku 10 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 zo dňa 27. 11. 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností. Súd prvej inštancie uviedol, že na základe zistených skutočností vyhovel návrhu matky a upravil práva a povinnosti rodičov k maloletej, keďže vykonaným dokazovaním mal preukázanú jeho dôvodnosť. Súd mal preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa asi od apríla 2021 nežijú v spoločnej domácnosti, ktorú domácnosť od ich príchodu na Slovensko v decembri 2020 zdieľali v rodinnom dome rodičov matky maloletého dieťaťa v obci P. Pred príchodom na Slovensko bola rodina monitorovaná Mestským úradom Y. v Y. A. v súvislosti s anonymným podnetom pre týranie a zanedbávanie starostlivosti o maloletú a podnetom pediatričky z dôvodu nezabezpečenia zdravotného poistenia pre dieťa, z ktorého dôvodu ho nemohla ošetrovať, keďže rodičia za ošetrovanie odmietali zaplatiť. Po príchode na Slovensko bola rodina z uvedených dôvodov naďalej intenzívne monitorovaná. Otec po odchode zo spoločnej domácnosti v apríli 2021 sa spočiatku zdržiaval u príbuzných v L., kde aj pracoval, ale už v priebehu pojednávania v máji 2021 deklaroval svoj postoj vrátiť sa späť do Y. A. do domácnosti svojho otca, v ktorej žil aj pred odchodom na Slovensko a v ktorej domácnosti by bol schopný zabezpečovať osobnú starostlivosť aj o maloletú. Bolo preukázané i to, že v priebehu konania otec bez súhlasu matky či rozhodnutia súdu premiestnil maloletú na územie Y. U., a to po tom, čo mu bolo doručené neodkladné opatrenie Okresného súdu Revúca sp. zn. 4P/11/2021 zo dňa 04. 08. 2021 o dočasnej úprave styku otca s maloletou iba v mieste jej bydliska a bydliska matky. Odkedy otec premiestnil maloletú do Y. M., matka má o maloletej informácie iba od svojich príbuzných. Možno preto dôvodne predpokladať, že ak by bola zverená do osobnej starostlivosti otca, matka by s dcérou nemala vôbec žiadny kontakt. Pri rozhodovaní o tom, ktorému z rodičov maloleté dieťa súd zverí do osobnej starostlivosti, súd zohľadnil predovšetkým najlepší záujem maloletého dieťaťa, rešpektujúc i ním opakovane vyslovený názor, že do Y. O. by odišlo len v sprievode matky. Za rozhodujúcu však možno považovať skutočnosť, že otec dieťaťa pracuje na území Y. A. iba na dohodu o vykonaní práce, v dôsledku čoho nielenže

nemá stabilný a pravidelný príjem, ale maloletá nemá na území Y. C. zabezpečené verejné zdravotné poistenie. Zo šetrenia vykonaného v domácnosti otca maloletého dieťaťa vyplynulo, že rodina otca, a teda aj maloletá C., môže byť v najbližších dňoch až mesiacoch ohrozená i rizikom straty bývania pre možnosť vypovedania nájmu, keďže starý otec maloletej, v domácnosti ktorého žije otec s maloletou, je pre zdravotné problémy bez finančných prostriedkov a bez akéhokoľvek príjmu. Pre riziko ohrozenia ďalšieho zdravého vývoja maloletého dieťaťa a stability jeho budúceho výchovného prostredia súd zveril maloletú Karmen do osobnej starostlivosti matky, v starostlivosti ktorej po celú dobu monitorovania od príchodu na územie Slovenskej republiky neboli zistené žiadne nedostatky, ani nebolo zaznamenané žiadne násilie vo vzťahu k maloletej. V neposlednom rade na území Slovenskej republiky, ktorého je maloleté dieťa štátnym občanom a na území ktorého je prihlásené na trvalý pobyt, je v zmysle platnej legislatívy zdravotne poistené. Maloleté dieťaťa je pritom od svojho narodenia poistencom zdravotnej poisťovne, v ktorej je alebo v čase jeho narodenia bola poistená aj jeho matka. S poukazom na tieto dôvody súd vzájomný návrh otca na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti zamietol. V otázke určenia vyživovacej povinnosti súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 70,- Eur mesačne od podania návrhu, t. j. od 16. 04. 2021, nakoľko vykonaným dokazovaním mal preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu svojho jediného maloletého dieťaťa uvedenou sumou. Predloženými listinnými dôkazmi otec deklaroval schopnosť zamestnať sa bez akýchkoľvek obmedzení, či už na území Y. alebo Slovenskej republiky. V súvislosti s úpravou styku otca s maloletým dieťaťom súd prihliadal i na právo dieťaťa na rodičovskú výchovu, ktorá zahŕňa tiež právo rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Súd zvažoval okolnosti predovšetkým na strane maloletého dieťaťa, a to najmä jeho vek, vzťah k otcovi, ako rodičovi, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, doterajší rozsah realizovaného styku otca s maloletým dieťaťom a tiež citlivo prihliadal na vyslovený názor maloletého dieťaťa, rovnako i na okolnosti na strane oboch rodičov. Za situácie, ktorá v konaní vyvstala, súd v zhode s názorom kolízneho opatrovníka dospel k záveru, že nie je nateraz vhodné z dôvodu stabilizácie pomerov maloletého dieťaťa, aby sa styk otca s dcérou realizoval mimo miesta bydliska matky a maloletého dieťaťa. Zohľadňujúc skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa je zamestnaný v Y. R. a v pracovných dňoch sú jeho možnosti na realizáciu styku s dcérou obmedzené plnením jeho pracovných povinností, súd rozhodol tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou dcérou každý páry kalendárny týždeň od piatku od 16.00 h do nedele do 18.00 h v mieste bydliska matky a maloletého dieťaťa a počas letných školských prázdnin každý kalendárny rok prvý a druhý júlový a tretí a štvrtý augustový prázdninový týždeň od pondelka od 9.00 h do nedele do 19.00 h tiež v mieste bydliska matky a maloletého dieťaťa s tým, že maloleté dieťa prevezme od matky a matke odovzdá späť v mieste jej bydliska a bydliska maloletého dieťaťa.

6. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže účastníci konania si náhradu trov konania neuplatnili.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie otec maloletého dieťaťa, pričom uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie napáda vo všetkých jeho výrokoch okrem zamietavého výroku označeného bodom II. Podanie odvolania zdôvodnil existenciou odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Má za to, že napadnuté rozhodnutie nie je v najlepšom záujme maloletej, pretože bývať v prostredí, v ktorom býva aj samotná matka, rozhodne nemôže byť v záujme žiadneho dieťaťa. V konaní bolo preukázané, že v domácnosti, v ktorej býva i matka (ktorá vlastné bývanie nemá nijakým spôsobom vyriešené), sa kúri pieckou na tuhé palivo, pričom celý systém vykurovania je už značne zastaralý. Z piecky, ale aj z komína sa valí dym, pre ktorý vo vnútri domu často nie je ani vidieť. Dýchať tieto splodiny je značne nebezpečné, dieťa je priamo ohrozené nielen na zdraví, ale aj na živote, keď je len otázkou času, kedy z takéhoto vykurovania vznikne požiar. Otec v konaní poukázal na túto doslova katastrofálnu situáciu, ktorú matka nijako nepoprela a treba ju považovať za preukázanú. Napriek tomu súd sa s ňou nijako ani len okrajovo nevysporiadal. Prízvukoval, že situácia nie je lepšia ani ohľadne hygienických možností dieťaťa. Je nepredstaviteľné, aby v 21. storočí 6-ročné dieťa chodilo na potrebu vonku do latríny, a to aj v zimnom období a aby sa umývalo z lavóra, zvlášť za situácie, že diametrálne iné, neporovnateľne lepšie podmienky, sú dané u druhého rodiča, v danom prípade u otca. Súd svoje rozhodnutie neodôvodnil, prečo i napriek týmto skutočnostiam preferoval podmienky u matky, keď dieťa zveril do jej osobnej starostlivosti. Otec vyslovil, že pochybuje o tom, že by sa dieťa bolo vyslovilo tak, že chce bývať s matkou a nie s otcom, dieťa na ňom naopak vyslovene lipne, ale ak by tomu tak i skutočne bolo, je otázne, do akej miery je schopné zodpovedne vyjadriť svoj názor ešte ani nie 6-ročné dieťa. Zo súdneho spisu navyše vyplýva skutočnosť, že maloletá sa mala vyjadriť tak, že síce chce bývať s

mamkou, ale aj ockom, a to v Y.. Súčasná situácia teda viac rešpektuje vôľu maloletej (bývanie s otcom v Y. U.), než by tomu malo byť v zmysle napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti otec namietal, že za tohto stavu mal súd nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia pedopsychológia, ale až súd mal za to, že pri svojom rozhodovaní je možné zohľadniť a plne rešpektovať názor dieťaťa, mal si ho zistiť sám, priamo a nielen sprostredkované, prostredníctvom sociálnej kurately. Otec namietal, že súd vykonané dôkazy v rozpore so zákonom nijako nevyhodnotil, najmä nie jednotlivo, ale ani vo vzájomných súvislostiach. Poukázal na to, že matka v konaní opakovane tvrdila, že otec maloletej je drogovovo závislý a údajne fajčí marihuanu. Ide o zjavne nepravdivé tvrdenie, pretože otec maloletej nie je konzumentom ani marihuany, ani inej psychoaktívnej látky. Napokon sa táto otázka vyjasnila, keď matka svoje tvrdenie dala na pravú mieru, keď následne uviedla, že ona má podozrenie, že otec je užívateľom omamných a psychotropných látok, čo je podstatný rozdiel. Otec tiež poukázal na fakt, že v konaní navrhol vypočuť svedkov, i zabezpečil ich účasť na pojednávaní, súd ich však odmietol vypočuť. Súd sa o tejto otázke vo svojom rozhodnutí nezmieňuje, hoci išlo o svedkov, ktorí rodinné pomery veľmi dobre poznajú. Otec je toho názoru, že pre absenciu namietaných informácií nie je možné prijať záver o tom, že by takto odôvodnené súdne rozhodnutie bolo možné považovať za riadne odôvodnené s tým, že takéto odôvodnenie rozhodne nespĺňa kritériá vyžadované právnymi predpismi SR, najmä nie ust. § 220 ods. 2 CSP. Ďalej otec namietal, že je zrejme, že v čase svojho rozhodnutia mal súd informáciu o tom, že sa maloletá nachádza u otca v Y.. Aj sa vykonalo šetrenie v mieste jeho bydliska, a to práve v čase, keď vec riešil otec u advokáta a maloletá bola s ním. Je presvedčený, že súd sa nemal uspokojiť len s týmto zistením, pretože matka účelovo tvrdí, že dcéra nechce byť s otcom, že je zanedbaná, že sa necíti komfortne v prostredí u otca, čo sa však nezakladá na pravde. Za tejto situácie je otec presvedčený o tom, že súd mal trvať na vykonaní šetrenia, vrátane kontaktu ako s otcom, tak aj s maloletou. Nič nebránilo tomu, aby sa ktokoľvek mohol presvedčiť o tom, že maloletá je s otcom šťastná. Navyše matka zavádzala súd i v tom, že s dcérou nemá kontakt. Matka na jednej strane tvrdí že s dcérou kontakt nemá, avšak na inom mieste je zmienka o tom, že má kontakt formou videokonferencie. Ak by mal otec čo i len najmenší úmysel znemožniť jej kontakt s dcérou, určite by sa nebol nasťahoval do domu, v ktorom v tom čase býval aj jej brat. Uviedol, že medzičasom sa situácia zmenila k lepšiemu, matka môže do domu otca kedykoľvek prísť, toho času otec s dcérou už obýva celé poschodie, dcéra má k plnej dispozícii svoju detskú izbu a má vytvorené všetky podmienky pre svoj harmonický rast a vývoj, čo v prostredí u matky dané nie je. Zmena prostredia, v ktorom dcéra vyrastá, ešte väčšmi odôvodňovala potrebu naznačeného znaleckého dokazovania, pretože sa dcéra k veci vyjadrila ešte pred zmenou svojho bydliska. Poukázal na to, že matka v ostatnom čase prišla na návštevu k dcére (predchádzajúci víkend); bez akýchkoľvek problémov sa mohli stretnúť, mala možnosť presvedčiť sa na vlastné oči, že dieťa je v najlepšom poriadku a že je šťastné. Otec matku maloletej nielen pozval do domu, ale táto tam i prespala. Maloletá sa z príchodu matky tešila, ale vôbec nejavila záujem s ňou odísť. Otec pripustil, že je pravdou, že sa na ostatné pojednávanie síce nedostavil, pretože nedostal predvolanie naň, ale súd v záujme veci, i napriek tomu, že nedostavenie sa na pojednávanie pripísal v jeho neprospech, pojednávanie mal odročiť, aby výsluchom otca zistil aj ďalšie informácie potrebné pre rozhodnutie. Takto by bol súd zistil, že sa už vyriešila i otázka zdravotného postenia maloletej, pre ktorú riadne zabezpečuje nielen bežnú zdravotnú starostlivosť, ale dokonca i také očkovanie, ktoré už bolo potrebné dávno realizovať a čo matka zanedbala, keď bola maloletá v jej starostlivosti. V tomto smere navrhol vyžiadať doplnenie správy jej ošetrojúcej lekárky v J. Y.. Zvýraznil, že keď bol s maloletou u pediatričky, táto výslovne uviedla, že maloletá je v lepšom stave, ako keď žila v Českej republike aj s matkou. Namietal tiež záver súdu o tom, že by nájom otca bol ohrozený, keďže starý otec maloletej je na PN a ako SZČO je bez príjmu. Ako SZČO mu počas práceneschopnosti vyplácajú nemocenské dávky, navyše v dome býva ako otec maloletej, tak aj jeho brat a títo taktiež participujú na nájomnom. Ak by starý otec maloletej nemal na nájomné, tak by to „utiahli“ otec maloletej s bratom. Ak by súd nebol rozhodol predčasne, zistil by, že otec maloletej medzičasom uzatvoril osobitnú nájomnú zmluvu s prenajímateľom, čiže otázka jeho bývania nie je závislá od otcovho nájomného pomeru. Taktiež nepovažoval v medziach zákona ani výrok označený pod bodom III., ktorým súd rozhodol o nedoplatku na výživnom. Už aj z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že zaostalé výživné súd ustálil za obdobie od 16. 04. 2021 do 30. 09. 2021 sumou 65,- Eur. Aj keď sa jedná o relatívne nízku čiastku, je potrebné uviesť, že súd má na jednej strane za preukázané, že starostlivosť už dlhšiu dobu zabezpečuje výlučne otec, a to bez akejkoľvek pomoci matky, ktorá na výživu maloletej ničím a nijakou formou neprispela a ani toho času neprispieva. Považuje preto za zjavne nesprávne vyčísliť nedoplatok na zročnom výživnom, napr. za mesiac september 2021, keď celý mesiac všetky potreby pre maloletú zabezpečuje výlučne otec maloletej. Musel pritom kúpiť všetky potrebné veci, najmä oblečenie od ponožiek až po čiapku. Stalo sa tak bez finančnej pomoci matky. Pokiaľ podaným odvolaním napáda i výroky III. a V., je tomu tak

predovšetkým preto, lebo ide o súvisiace výroky majúce základ vo vyhovujúcom výroku I. a zamietavom výroku IV. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch tak, že odvolací súd návrh matky v celom rozsahu zamietne a vyhovie návrhu otca tak, že maloletú U. zverí do osobnej starostlivosti otca, matke uloží povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 30,- Eur mesačne, vopred vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca k rukám otca dieťaťa a žiadnemu z účastníkov neprizná právo na náhradu trov konania.

8. Odvolanie otca maloletého dieťaťa bolo doručené kolíznemu opatrovníkovi dňa 22. 10. 2021 a matke maloletého dieťaťa dňa 08. 11. 2021 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

9. K odvolaniu otca sa podaním zo dňa 22. 10. 2021, doručeným Okresnému súdu Revúca totožného dňa, vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu zo dňa 16. 09. 2021 je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa a nemá voči nemu žiadne námietky.

10. K odvolaniu otca sa podaním zo dňa 22. 10. 2021, doručeným Okresnému súdu Revúca dňa 25. 11. 2021, vyjadrila matka maloletej, ktorá uviedla, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu je v najlepšom záujme maloletej. Na okresnom súde preukázala, že pre vývoj maloletej rozhodnutie Okresného súdu Revúca je správnym, na ktorom matka trvá.

11. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ako aj vyjadrenie matky k odvolaniu otca maloletého dieťaťa, boli doručené otcovi maloletého dieťaťa cestou jeho právneho zástupcu dňa 18. 11. 2021, s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

12. Dňa 06. 12. 2021 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie otca maloletého dieťaťa učeného prostredníctvom právneho zástupcu otca maloletého dieťaťa k vyjadreniu matky zo dňa 22. 10. 2021. Uviedol, že ako to vyplýva z ním podaného odvolania, ide o obsiahle podanie, ktoré obsahuje celý rad námietok, prečo napadnutý rozsudok otec maloletej nepovažuje za v medziach zákona. Rovnako v ňom poukázal na niektoré nové skutočnosti a skutkové okolnosti, ku ktorým došlo až po vyhlásení napadnutého rozsudku a ktoré tým pochopiteľne nemohli byť súdu známe v čase jeho rozhodovania. Matka žiadne z jeho tvrdení a odvolacích námietok nespochybnila, čo znamená, že s nimi súhlasí a nemá proti nim žiadne výhrady. Matka tieto nepopiera a už ich vôbec nepoprela účinne, otec preto považuje za nadbytočné, aby znovu duplicitne uvádzal z podaného odvolania všetko to, čo matka nevyvracia a týmto v celom rozsahu odkazuje na svoju odvolaciu argumentáciu. Nad rámec otec uviedol, že dieťa je teraz naozaj veľmi šťastné, všetko má zabezpečené ako po stránke materiálnej, tak aj po stránke citovej. O tejto skutočnosti vie veľmi dobre i samotná matka, ktorá sa mala možnosť presvedčiť i na vlastné oči, pretože otec jej umožňuje i toho času styk s maloletou, ba čo viac, zabezpečil jej i ubytovanie u nich. Matka túto ponuku niekedy prijala, inokedy nie, každopádne však má možnosť ubytovať sa u nich kedykoľvek a stýkať sa s dcérou. Matka mala možnosť vidieť, že dieťa si želá byť a žiť v prostredí u otca, ako aj to, že dieťa v žiadnom prípade voči matke nevychováva, práve naopak, motivuje ho v stykoch s matkou. O tom, v akej psychickej pohode sa dieťa nachádza a ako sa jej psychický stav stabilizoval, svedčia i fotografické zábery, na ktoré posla link na stránku www.facebook.com. Z týchto záberov vyplýva, že sa snažia podľa možností urobiť si čo najviac spoločných programov, predovšetkým podľa želania maloletej, v R. a okolí je neporovnateľne viac príležitostí na trávenie voľnočasových aktivít, než v P., kde v podstate tieto absentujú.

13. Vyjadrenie otca k vyjadreniu matky bolo doručené kolíznemu opatrovníkovi dňa 08. 12. 2021 a matke maloletej dňa 14. 12. 2021 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť v lehote 10 dní.

14. Vyjadrenie k vyjadreniu otca žiadnym účastníkom konania podané nebolo.

15. V dôsledku odvolania otca maloletého dieťaťa krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

16. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 67 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), pretože ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno začať i bez návrhu a v ktorom odvolací súd nie je viazaný ani rozsahom odvolania, ani odvolacími dôvodmi a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario s spojením s § 2 ods. 1 CMP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, nakoľko zistil, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia i skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keď odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Je potrebné zdôrazniť, že otec maloletého dieťaťa v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o odvolaní otca maloletého dieťaťa vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariadovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, čo sa týka veci samej, považuje v celom rozsahu za vecne správne. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

20. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny ako vo výrokovej časti vo veci samej (napadnuté výroky I. III. a IV.), vrátane závislého výroku (výrok V.), tak aj v časti odôvodnenia, pričom zároveň v podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nad rámec uvedeného odvolací súd k zásadným námietkam odvolateľa uvádza:

21. Otec maloletej v podanom odvolaní namieta, že má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v najlepšom záujme maloletej, pričom zároveň súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav pre učinenie záveru o najlepšom záujme maloletej. Odvolací súd po detailnom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu uvádza, že predmetná odvolacia námietka nie je dôvodná. Súd prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, vykonal rozsiahle dokazovanie, pričom zo správ Mestského úradu Y., ako aj M. P. K., praktickej lekárnky pre deti a dorast v Y. Y., mal zistenú situáciu a skutkový stav za obdobie, v ktorom sa maloletá zdržiavala s rodičmi na území Y. A. a zo správ zo šetrenia pomerov v domácnosti rodičov, resp. matky maloletej, zisťoval skutkový stav v čase po návrate rodičov na územie Slovenskej republiky, neskôr v domácnosti matky maloletej zdieľanej s jej rodičmi. Súd prvej inštancie správne poukázal na skutočnosť a dospel k záveru, že v Českej republike, kde otec maloletej v súčasnosti dokonca s maloletou býva, resp. sa zdržiava, nemá maloletá vytvorené vhodné podmienky, nemá stabilné zázemie a nie je riadne zabezpečená starostlivosť o ňu. Počas uvedeného obdobia pobytu maloletej v Y. P. úrady sociálnej kurately Y. republiky prijali niekoľko oznámení, ako anonymných, tak aj podnet pediatrickej lekárnky o nedostatočnej starostlivosti rodičov o maloletú, pričom maloletá nemá na území Y. P. uzavreté zdravotné poistenie, a preto i napriek vzhladnutí nedostatkov v hygiene, zdravotného stavu, spôsobu stravovania, nemohla detská lekárnka maloletej poskytnúť, resp. poskytovať ošetrovanie, nakoľko obaja rodičia odmietali za takéto ošetrovanie platiť. Orgány sociálnoprávnej ochrany maloletých v Y. F. taktiež opakovane prijali i oznámenia o zanedbaní starostlivosti dieťaťa, prípadne pre možné podozrenie o týraní maloletej. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že pokiaľ bola maloletá v Y. P. i napriek svojmu veku nenavštevovala riadne materskú školu, do ktorej bola zapísaná a za obdobie od 01. 03. 2019 do júna 2019, bola v predškolskom zariadení len 11 dní, pričom dochádzka maloletej do materskej školy bola ukončená neformálnym jednostranným úkonom otca - zaslaním sms správy. Uvedená absencia zdravotného poistenia a v tom dôsledku nedostatok odbornej zdravotnej

starostlivosti svedčia o hrubom zanedbaní starostlivosti o maloletú a sú v príkrom rozpore so záverom o najlepšom záujme maloletej.

22. V podanom odvolaní otec maloletej namieta nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie, avšak nijakým spôsobom, nijakým dôkazom nepreukazuje, že by sa vyššie uvádzaná mimoriadne nepriaznivá situácia pre výchovu maloletej v Y.G.zmenila, že by k náprave otec nejakým spôsobom preukázateľne prispel, že by maloletá mala uzavreté zdravotné poistenie alebo že by otec maloletej mal uzavretú riadnu pracovnú zmluvu na nasledujúce obdobie, čím by mal zabezpečený stabilný príjem, z ktorého by vedel starostlivosť o maloletú, a teda i prípadné náklady na zdravotnú starostlivosť o maloletú zabezpečiť. Naopak, odvolací súd musí zvýrazniť zistenú absolútnu svojvôľu prejavovanú otcom maloletej, keď tento maloletú bez súhlasu druhého rodiča - matky, ako zákonného zástupcu, premiestnil zo Slovenskej republiky, ktorej je maloletá občiankou, na územie Y. J., bez náležitého zázemia, zdravotného či sociálneho poistenia, do prostredia, v ktorom rodina maloletej, resp. otec maloletej, nemá zabezpečené bývanie trvalejšieho rázu, keď ako v konaní pred súdom prvej inštancie, tak ani v odvolacom konaní súdu žiadnym spôsobom nepreukazuje existenciu akejkoľvek nájomnej zmluvy, viažucej sa k otcovi maloletej. V podanom odvolaní síce argumentuje tou skutočnosťou, že spolu so svojim bratom bývajú o svojho otca (starého otca maloletej zo strany otca), ktorý obýva nehnuteľnosť určenú na podnikateľskú činnosť (výkup paliet), ale uvedenú využíva i na bývanie pre seba a tiež ďalšiu rodinu, pričom súd prvej inštancie zo zistených skutočností správne dospel k záveru, že v danej veci nie je na strane otca žiadna záruka ani istota stability bytovej otázky, keď otec maloletej bez stáleho zamestnania je v otázke bývania celkom závislý od svojho otca, s ktorým navyše mali vážne nezhody počas predchádzajúceho spolužitia a ktorý má aktuálne nepriaznivý zdravotný stav, pre ktorý nemôže dosahovať príjem. Zároveň nájomný vzťah, ktorý má uzavretý výlučne starý otec maloletej, sa končí v marci roku 2022. Sám starý otec maloletej uviedol že v danom čase je bez finančných prostriedkov, nemá žiadny príjem (správa zo šetrenia pomerov zo dňa 06. 09. 2021).

23. Nemožno prehliadnuť ani tú skutočnosť, že po predchádzajúcich nezhodách, ktoré nastali práve v uvedenej nehnuteľnosti v nájme starého otca maloletej, maloletá i so svojimi rodičmi istý čas prebývala v jednej z dvoch maringotiek, nachádzajúcej sa v areáli predmetnej nehnuteľnosti, v stiesnených priestoroch, v nevyhovujúcich hygienických podmienkach, ktorú skutočnosť zistili orgány sociálnej kurately v Y. P. realizujúci šetrenie pomerov rodine v danom čase. Rovnako nemožno prehliadať i na zo spisu vyplývajúce nezhody medzi viacerými rodinami obývajúcimi predmetnú nehnuteľnosť v nájme starého otca maloletej, keď k opakovaným nezhodám bola privolaná i hliadka polície, pričom rozhodne nie je v záujme maloletej, aby žila vo vyššie uvedenej atmosfére a bola svedkom konfliktných situácií riešených za asistencie polície. Akúkoľvek zmenu situácie k lepšiemu otec maloletej ani v podanom odvolaní nepreukázal.

24. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie je možné konštatovať, že podmienky pre výchovu maloletej v Y. A., či už oboma rodičmi alebo otcom maloletej, sú nevyhovujúce na nedostatočnej úrovni, sú priamo ohrozujúce maloletú na zdraví a ďalšom zdravom vývoji. Na strane druhej, v nadväznosti na podnety českých orgánov sociálnej kurately, bola maloletá spolu s celou rodinou monitorovaná úradmi práce, sociálnych vecí a rodiny, sociálnoprávnej kurately Slovenskej republiky od momentu príchodu na územie Slovenskej republiky, pričom šetrenia v domácnosti matky, resp. starých rodičov maloletej zo strany matky, u ktorých sa matka maloletej po návrate na územie Slovenskej republiky zdržiava, boli zisťované opakovanými šetreniami orgánov sociálnoprávnej kurately Slovenskej republiky od decembra 2020, pričom uvedené šetrenia pomerov a zisťovania v domácnosti matky maloletej (resp. jej rodičov) boli vykonávané opakovane, a to i neohlásene. O monitorovaní rodiny, a teda prostredia, v ktorom sa maloletá na území Slovenskej republiky nachádza, svedčia správy zo šetrenia pomerov zo dňa 16. 12. 2020, 22. 12. 2020, 12. 01. 2021, 17. 02. 2021, 17. 03. 2021, 16. 04. 2021, 28. 04. 2021, 28. 05. 2021, 04. 08. 2021, pričom z uvedených správ vyplýva, že matka s maloletou žije v rodinnom dome, ktorý pozostáva z dvoch miestností, pričom v domácnosti je zavedená voda o elektrina. Pracovník ÚPSVaR konštatoval - v zhode s tvrdením otca - že domácnosť je vykurovaná tuhým palivom, avšak v čase neohláseného sociálneho zisťovania bola hygiena v domácnosti na primeranej úrovni a v domácnosti sa nachádzalo všetko potrebné pre zdravý vývin maloletej. Rovnako bolo zistené, že maloletá navštevuje materskú školu v obci P.. Kolízny opatrovník zároveň vo svojej správe uviedol, že orgán SPODaSK vykonáva v rodine pravidelné sociálne zisťovania, počas ktorých je zameraný na kontrolu starostlivosti o maloletú C.. Maloletá je pritom vždy primerane oblečená, upravená, pričom na nej nebolo badať známky po fyzickom násilí. Matka zabezpečuje primeranú starostlivosť

o maloleté dieťa. Na správach zo sociálneho šetrenia konštatujúcich vyššie uvedený záver kolízny opatrovník zotrval i na pojednávaní vykonanom vo veci, keď uviedol, že maloletú navrhuje zveriť do osobnej starostlivosti matky. Vyhodnotil, že počas dlhodobého sledovania rodiny neboli zistené žiadne nedostatky, i pokiaľ ide o možné zanedbávanie starostlivosti, či možné násilie vo vzťahu k maloletej. Kolízny opatrovník zvýraznil, že dieťa i počas opakovaných šetrení uviedlo, že má rado oboch rodičov, ale do Y. Q. by odišlo len v sprievode svojej matky.

25. Na základe uvedeného možno konštatovať, že výchovné prostredie v domácnosti matky, u starých rodičov maloletej zo strany matky, lepšie sleduje záujem maloletej, než otcom tvrdené prostredie v Y. Y., kde maloletá nemá vytvorené vyhovujúce sociálne zázemie. Ani v odvolacom konaní nebolo preukázané, že by maloletá mala na území Z. U. uzavreté minimálne zdravotné poistenie. Na strane druhej, správanie otca a konanie smerom k maloletej, ako aj k matke maloletej, vykazuje výrazný dešpekt jednak k rodičovským právam druhého rodiča, v danom prípade matky maloletej, keď bez jej súhlasu premiestnil maloletú z územia Slovenskej republiky na územie Y. G., a to i bez vedomia matky, keď podľa pôvodnej dohody rodičov mal byť otec s maloletou cca v rozsahu niekoľkých dní v P.. Napriek uvedenému deklarovanému, otec maloletú bez súhlasu druhého zákonného zástupcu premiestnil na územie iného štátu, pričom následne zamedzoval kontakt maloletej s matkou. Významná je tiež tá skutočnosť, že takto konal aj napriek súdnemu rozhodnutiu - uzneseniu Okresného súdu Revúca o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bolo rozhodnuté o dočasnej úprave styku otca s maloletou každý páry víkend v roku, od piatku do nedele - výlučne v mieste bydliska matky a maloletého dieťaťa, ktoré neodkladné opatrenie Okresného súdu Revúca sp. zn. 4P/11/2021 zo dňa 04. 08. 2021 bolo otcovi riadne doručené 11. 08. 2021.

26. Navyše z podaného odvolania otca vyplýva, že i napriek uvedenému právoplatnému a vykonateľnému neodkladnému opatreniu, nesúhlasu matky maloletej a taktiež dosiaľ neprávoplatnému rozhodnutiu súdu o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, sa maloletá opätovne nachádza v nevyhovujúcom prostredí v domácnosti otca v Y. A..

27. Vzhľadom na zistené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým rozhodol o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky.

28. Pokiaľ sa týka rozhodnutia súdu prvej inštancie o úprave styku otca s maloletými dieťaťom, ktorý súd prvej inštancie upravil na každý páry kalendárny týždeň od piatku od 16.00 h do nedele do 18.00 h v mieste bydliska matky a maloletého dieťaťa, a rovnako počas letných prázdnin v mieste bydliska matky a maloletého dieťaťa, odvolací súd vzhľadom na zistené a preukázané správanie otca maloletého a zistený absentujúci rešpekt k rodičovským právam matky maloletého dieťaťa, ako aj k súdnym rozhodnutiam, dospel k záveru o vecnej správnosti výroku rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou vo vyššie uvedenom časovom rozsahu a v mieste bydliska matky a maloletého dieťaťa práve pre zistené svojvoľné správanie otca vo vzťahu k maloletej a jej bez súhlasu učené premiestňovanie zo Slovenskej republiky do Y. P..

29. Z vyššie uvedených dôvodov pri konštatovanom nedostatočnom a nevyhovujúcom sociálnom prostredí v Y. E. v domácnosti otca, ktorá domácnosť sa odvíja od možností starého otca a je na nich priamo závislá, odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti súdu prvej inštancie vo výroku IV., kedy návrh otca na zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca súd zamietol. Tak ako už na viacerých miestach v tomto odôvodnení odvolací súd konštatoval, že podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloletú sú lepšie naplnené na území Slovenskej republiky v domácnosti matky, kde je rodina v častých pravidelných intervaloch monitorovaná i úradmi sociálnoprávnej ochrany detí, kde má maloletá zabezpečené zdravotné poistenie, je v sledovaní pediatričky a je zapísaná do materskej školy, ktorú i začala navštevovať a v ktorej môžu mať pracovníci materskej školy o stave maloletej prehľad. V súdnej veci je totiž zrejmé, že úroveň starostlivosti o maloletú a pomery v jej výchovnom prostredí je žiaduce neustále monitorovať.

30. Pokiaľ sa týka rozhodnutia o výživnom, ktoré súd prvej inštancie určil vo výške 70,- Eur mesačne, odvolací súd konštatuje, že so závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v bode 41. a 42. rozsudku v otázke určenia vyživovacej povinnosti, ktorú osobitne otec v podanom odvolaní ani nenamietal, sa stotožňuje. Suma 70,- Eur mesačne pokrýva len nevyhnutné náklady na dieťa vo veku 7 rokov, ktoré

výživné je v možnostiach a schopnostiach otca vo veku 30 rokov bez preukázaných zdravotných obmedzení, ktorý nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť.

31. K správneému záveru dospel súd prvej inštancie i v otázke určenia výšky zameškaného výživného, keď vyživovaciu povinnosť otca určil odo dňa podania návrhu, t. j. od 16. 04. 2021. V tejto časti otec maloletej rozsudok súdu prvej inštancie napadol, pričom k uvedenému uviedol i konkrétnu odvolaciu námietku, spočívajúcu v tvrdení, že súd rozhodol o zameškanom výživnom i za obdobie, keď otec mal maloletú v starostlivosti sám a výlučne on zabezpečoval všetky jej potreby, t. j. v mesiaci september 2021 (viď odvolanie otca). V tejto súvislosti nemožno opomenúť tú skutočnosť, že pokiaľ otec argumentuje zabezpečovaním starostlivosti o maloletú v mesiaci september 2021 a zakupovanie jej všetkých vecí včítane oblečenia, hygienických potrieb, tu sa žiada uviesť, že v domácnosti otca sa maloletá nachádzala bez súhlasu matky, a i napriek nariadenému neodkladnému opatreniu, pričom v uvedenom období konal tak v rozpore s ustanoveniami Zákona o rodine a v rozpore so súdnym rozhodnutím. Zároveň otec svoje tvrdenie o tom, že vyživovaciu povinnosť k maloletej počas ktoréhokoľvek obdobia poskytovaním vecných plnení nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Správne bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie i v časti výroku o určení vyživovacej povinnosti ako i o určení výšky zameškaného výživného.

32. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho meritórnych výrokoch I., III. a IV. , napadnutých odvolaním otca, potvrdil ako vecne správne.

33. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd výrok V. o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na nich náhradu. Súd prvej inštancie správne o trovách konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP, keď vzhľadom na charakter konania znáša každý z účastníkov konania prípadne vzniknuté trovy sám. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny i v závislom výroku V.

34. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na ich náhradu, keď nebol dôvod v prejednávanej veci postupovať a rozhodovať podľa § 54 a § 55 CMP.

35. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).